

О. Б. Парфенюк

Недбай Зоя Василівна

НЕДБАЙ Зоя Василівна (02. 12. 1942, Одеса – 22. 03. 1990, Київ) – кіноактриса. Член НСКіну (1972). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1965; майстерня В. Івченка). Відтоді – актриса Київ. кіностудії худож. фільмів ім. О. Довженка. Лірико-драм. обдарування Н. знайшло яскраве втілення в образах як сучасниць, так і представниць минулих поколінь. Її ролі відзначені майстерністю і переконливістю сценіч. образу. Твор. манері Н. були притаманні стриманість, лаконічність актор. засобів при величез. внутр. напрузі.

Основні ролі

Маріам («Є й такий острів», 1964, реж. Г. Сеїдбейлі, «Азербайджанфільм»), Лариса Петрівна («Сьогодні – щодня», 1966, реж. В. Савельєв), Ліля Рєзник («Карантин», 1968), Ніна Петрівна («Інспектор карного розшуку», 1971; «Будні карного розшуку», 1973; усі – реж. С. Цибульник), Роза («Мир хатам, війна палацам», 1970, реж. І. Шмарук), Комарикова («Щовечора після роботи», 1973, реж. К. Єршов; усі – Київ. кіностудія худож. фільмів ім. О. Довженка), Німецький лікар («За ніччю день іде», 1984, реж. О. Бійма, «Укртелефільм»); епізодичні – «Два роки над прірвою» (1966), «Родина Коцюбинських» (1970; обидва – реж. Т. Левчук), «Берег надії» (1967, реж. М. Вінграновський), «Стара фортеця» (1973, реж. М. Бєліков, О. Муратов), «Каштанка» (1975), «Польоти уві сні і наяву» (1982; обидва – реж. Р. Балаян), «Війна (На західному напрямку)» (1990, реж. Т. Левчук, Г. Кохан; усі – Київ. кіностудія худож. фільмів ім. О. Довженка).

Бібліографічний опис:

Недбай Зоя Василівна / О. Б. Парфенюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72821>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).